

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 38/2013
24.04.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Глигоријевића, председника већа, Љубице Кнежевић Томашев, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног А.Д., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 214/13 од 09.04.2013. године, подигнутом против правноснажног решења Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 – Кв 4751/12 од 22.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

I УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитост Републичког јавног тужиоца Ктз 214/13 од 09.04.2013. године као основан, па се ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажно решење Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 - Кв 4751/12 од 22.11.2012. године, тако што се А.Д., осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 од 07.12.2010. године на јединствену казну затвора у трајању од четири (4) године и десет (10) месеци ОСЛОБАЂА од извршења дела јединствене казне затвора у укупном трајању од једне (1) године, четири (4) месеца и један (1) дан.

II ОДРЕЂУЈЕ СЕ да се има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од три (3) године, пет (5) месеци и двадесетдевет (29) дана, у коју му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора, почев од 26.08.2010. године, па надаље.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 - Кв 4751/12 од 22.11.2012. године, осуђени А.Д., који се налази на издржавању јединствене казне затвора у трајању од 4 (четири) године и 10 (десет) месеци, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 од 07.12.2010. године, ослобођен је од извршења 25% казне затвора, тако што је утврђено да се осуђени ослобађа од извршења дела јединствене казне у трајању од 1 (једне) године, 2 (два) месеца и 15 (петнаест) дана.

Истим решењем је одређено да се према осуђеном А.Д. има извршити остатак казне у трајању од 3 (три) године, 7 (седам) месеци и 15 (петнаест) дана.

Осуђеном је у јединствену казну затвора урачунато и време проведено у притвору почев од 26.08.2010. године, па надаље.

Против решења Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 – Кв 4751/12 од 22.11.2012. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 214/13 од 09.04.2013. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са одредбом члана 3. у вези са чланом 1. став 1. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, а решење Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 – Кв 4751/12 од 22.11.2012. године преиначи тако што ће осуђеног А.Д. ослободити од извршења јединствене казне на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 од 07.12.2010. године, за проценат ослобођења у складу са одредбом члана 3. и члана 1. став 1. Закона о

амнестији.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, осуђеног А.Д. и његовог браниоца, адв. З.Б., на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаним решењем, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 – Кв 4751/12 од 22.11.2012. године, учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези одредбе члана 3. у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Из списка предмета произилази да окривљени А.Д. издржава јединствену казну затвора у трајању од четири (4) године и десет (10) месеци на коју је осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 од 07.12.2010. године у коју му је урачунато и време проведено у притвору почев од 26.08.2010. године па надаље. Изричући јединствену казну затвора првостепени суд је претходно окривљеног А.Д. огласио кривим за кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и утврдио му казну затвора у трајању од три (3) године и пет (5) месеци. Истовремено је суд опозвао раније изречену условну осуду пресудом Трећег општинског суда у Београду К број 245/07 од 23. 11. 2007. године и узео му као утврђену казну затвора у трајању од једне (1) године и десет (10) месеци, која представља јединствену казну која је окривљеном изречена након утврђивања појединачне казне затвора у трајању од једне (1) године и пет (5) месеци за кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и појединачне казне затвора у трајању од шест (6) месеци због кривичног дела из члана 233. став 3. КЗ РС.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописане овим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Побијаним решењем Вишег суда у Београду осуђени А.Д. је ослобођен од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од четири (4) године и десет (10) месеци, што чини укупно умањење казне за једну (1) годину, два (2) месеца и 15 дана.

Оваквом одлуком Виши суд у Београду је поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији која одређује да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом. Тиме је Виши суд учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП на штету окривљеног, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости.

Утврдивши да је захтев основан, Врховни касациони суд је преиначио правноснажну одлуку, тако што је, примењујући одредбу члана 3. Закона о амнестији најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни које су ушле у састав јединствене казне која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Јединствена казна на коју је осуђен окривљени А.Д. – у трајању од четири (4) године и десет (10) месеци састоји се од појединачне казне у трајању од три (3) године и пет (5) месеци, за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ, те појединачних казни затвора – у трајању од једне (1) године и пет (5) месеци за кривично дело из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и појединачне казне затвора у трајању од шест (6) месеци за кривично дело из члана 233. став 3. КЗ РС (које су ушле у састав јединствене казне затвора у трајању од једне (1) године и десет (10) месеци).

Имајући у виду да је један од критеријума за одређивање процентуалне вредности ослобођења од казне по Закону о амнестији – и кривично дело, то је за сваку појединачну казну претходно одређен проценат ослобођења и утврђен део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Тако је утврђено да се казна затвора у трајању од три (3) године и пет (5) месеци, умањена за 25% има умањити за десет (10) месеци и осам (8) дана; казна затвора у трајању од једне (1) године и пет (5) месеци, умањена за 25% има умањити за четири (4) месеца и осам (8) дана; казна затвора у трајању од шест (6) месеци – умањена за 25% има умањити за један (1) месец и 15 дана.

Када се за време ослобођења од извршења појединачних казни умањи јединствена казна затвора, утврђује се да је део казне од кога је осуђени ослобођен – укупно једна (1) година, четири (4) месеца и један (1) дан, а да је остатак казне који се има извршити – три (3) године, пет (5) месеци и 29 дана. У остатак казне се окривљеном урачунава време које је провео у притвору и на издржавању казне.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући наводе из захтева Републичког јавног тужиоца, у којима истиче повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 3. и чланом 1. став 1. Закона о амнестији, преиначио решење Вишег суда у Београду К бр. 3870/10 – Кв 4751/12 од 22.11.2012. године тако што је утврдио део казне за који се окривљени има ослободити и одредио да осуђени А.Д. има извршити остатак казне у трајању од три године, пет месеци и 29 дана, рачунајући од ступања на издржавање казне, односно од дана 26.08.2010. године.

Са изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08), и члана 24. став 7. ЗКП, а применом члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

Зорица Стојковић,с.р.

- судија

Предраг Глигоријевић,с.р.